

SZÖSZ

Úgy nem szólnék senkihez,
mintha muszáj volna,
számból erőszakkal kihullana,
egész testemből száműzöttetne a gondolat,
hangalakban.

Neked jelent,
nekem jelentés és jelenet,
és ebben hiányos a furcsaság.

Vagy nekem szól az valójában, az az első?
Kinek?
A válasz?

Talán még látni is lehet néha jófajta napfénynél azt a rezdülést a levegőben,
olyan hullámféle.

Figyelni már talán csak ritka rendszerességgel. Toporogva, várdogálva.

Nyöszörög a toll, nemsokára a billentyű! Tyű, hogy elfárad a kezem,
nagyon. Let it be, hagyom.

Es ist vollkommen sinnlos, ich meine dieses Gedicht weiter zu schreiben.
Sinnlos wie eine eier-legende Hase.